

ger) ved også at pålægge revisor en særlig indberetningspligt for disse institutter.

Derimod forpligter direktivet ikke Danmark til at indføre regler om snævre forbindelser på investeringsforeningsområdet. Forslaget indeholder derfor ikke regler herom. Dette har baggrund i, at investeringsforeninger hverken direkte eller indirekte må have fælles forbindelse med en virksomhed, ligesom investeringsforeninger heller ikke på anden måde må være indbyrdes forbundne til en flerhed af virksomheder eller personer. Den daglige ledelse af en investeringsforening kan dog overdrages til et administrationselskab.

2. Koktvedgaard-udvalgets rapport om Finanstilsynets kontrol med de danske pengeinstitutter

Ændringerne som følge af anbefalingerne i Koktvedgaard-udvalgets rapport fremgår af følgende numre til § 1: 13, 33 og 34.

Det Tværministerielle Kontaktudvalg vedrørende Det Finansielle marked udarbejdede i efteråret 1994 en redegørelse, der bl.a. indeholdt forslag om bedre indgrebsmuligheder for Finanstilsynet og om bedre styringsinstrumenter for pengeinstitutternes ledelse (bestyrelse, direktion) og revision. Udvalget havde derimod ikke til opgave at vurdere tilsynsmetoder, der anvendes overfor pengeinstitutterne.

På denne baggrund og efter drøftelse i Folketingets Erhvervsudvalg besluttede Regeringen i februar 1995, at den ville nedsætte et ekspertpanel, som skulle klarlægge, om Finanstilsynets tilsyn med engagementer i danske pengeinstitutter finder sted på en hensigtsmæssig måde og på et hensigtsmæssigt og tilstrækkeligt grundlag.

Kommissoriet var bl.a. at belyse tilsynsmetodernes effektivitet, herunder mulighederne for »early warning«, tilsynsmetodernes anvendelighed overfor komplekse koncernstrukturer blandt pengeinstitutters kunder og mulighederne for at forbedre tilsynsmetoderne, herunder tilsynets informationsgrundlag m.v.

I forslaget til ændring af lov om banker og sparekasser foreslås, at Finanstilsynets fremadrettede tilsynsfunktion styrkes gennem en klarere lovnormering. Samtidig foreslås, at Finanstilsynets indsigtsmuligheder styrkes. Lovforslagene implementerer helt eller delvist anbefalingerne i Koktvedgaard-udvalgets rapport.

Det foreslås således, at Finanstilsynet får hjemmel til – efter forhandling med branchen – at udstikke retningslinier for de områder, der indebærer væsentlige risici for pengeinstitutterne. Formålet med forslaget er at systematisere gennemførelsen af de anbefalinger, som Finanstilsynet allerede giver i dag.

Lovforslaget gennemfører endvidere Koktvedgaard-rapportens anbefaling om, at tilsynsfunktionen (inspektioner og indberetninger) bør styrkes gennem en klarere lovnormering.

I Koktvedgaard-rapporten anbefales samtidig, at Finanstilsynets udgående inspektionsvirksomhed, dvs. »undersøgelserne på stedet«, forstærkes, således at Finanstilsynet øger antallet af stedlige inspektioner i store og mellemstore institutter, samt at der foretages flere »overraskelsesinspektioner«, dvs. undersøgelser på stedet uden for ordinær tur. Anbefalingen beror på, at omfanget af de vanskeligheder, som nogle pengeinstitutter er kommet i, lejlighedsvis har været større, end Finanstilsynet havde grund til at antage. Da omfanget af problemerne i praksis oftest først viser sig ved de stedlige inspektioner vil en styrkelse heraf kunne medvirke til, at eventuelle problemer opdages og søges løst i tide.

Dersom Finanstilsynets udgående inspektionsvirksomhed skal forstærkes som anbefalet, forudsætter dette en styrkelse af Finanstilsynets ressourcer på i alt 10 medarbejdere. Herved vil det være muligt at styrke de ordinære undersøgelser i alle store og mellemstore institutter, således at tidsintervallet mellem inspektionerne for disse grupper nedbringes fra 3 år og 7 måneder til ca. 3 år. Tidsintervallet for alle pengeinstitutter forventes nedbragt fra 3 år og 11 måneder til ca. 3 år og 7 måneder. Det vil endvidere være muligt at gennemføre »opfølgingsinspektioner«. Endelig kan tilsynet med pengeinstitutternes risiko ved brug af finansielle instrumenter (værdipapirer o.lign, herunder futures og optioner) styrkes.

Lovforslaget gennemfører tillige Koktvedgaard-rapportens anbefaling om, at Finanstilsynet i sin kommunikationspolitik over for de enkelte pengeinstitutter skal være mere åben. Samtidig foreslås, at den skriftlige afrapportering af stedfundne undersøgelser formaliseres noget mere. Herved får ledelsen bedre mulighed for og et stærkere incitament til selv at løse eventuelle problemer.

Endvidere foreslås, at Finanstilsynet får beføjelse til at iværksætte en undersøgelse af pengeinstituttets fremtidsmuligheder. I en sådan undersøgelse skal der bl.a. kunne foreslås ændringer i ledelsen, fusion med et andet pengeinstitut samt ændringer i driften, organisationen eller forretningspolitikken. Undersøgelsen skal foretages af Finanstilsynet selv eller af et revisionsfirma. Undersøgelsens resultat vil ikke være offentlig tilgængelig, men tilstilles instituttets direktion og bestyrelse.

I dag har Finanstilsynet ikke lovgrundlag til at kræve en sådan undersøgelse udarbejdet men må begrænse sig til at vurdere pengeinstitutternes aktuelle